

OMHOOG

Wijzer in geloof en leven

Jaargang 68

24

Weekblad voor kerk en samenleving

23 Juni 2024

Het Missionaire Avontuur

Hier is zuster Boomiki zelf aan het woord. Na zeven jaren krijgt zij een nieuwe opdracht in Washington. We zullen haar missen maar wensen haar alle goeds toe in haar nieuwe missie.

De roeping tot het religieus leven kan eerst algemeen bekeken worden. Want daarnaast wordt men ook nog geroepen tot een specifieke congregatie, met specifieke charisma en spiritualiteit. Zo zijn er verschillende congregaties met hun veelheid aan charisma's etc. Ze maken allemaal deel uit van de ene katholieke Kerk. Ook hier kunnen wij spreken van eenheid in verscheidenheid.

Zo is het ook bij mij gebeurd toen ik eerst begreep dat God mij riep om mijn leven helemaal aan Hem toe te wijden. Ik heb de roep gehoord en ik wilde antwoord geven, en hier moest ik concrete stappen voor maken. Ik moest contact opnemen met een kloostergemeenschap. Wie moet ik spreken? Waar moet ik gaan? Wat doen ze? Wie zijn ze? Wat houdt het allemaal in? Op al deze vragen moest ik een antwoord zien te vinden. En God die het zaad van de roeping plant, heeft mij geholpen om de antwoorden te krijgen. Zo ben ik beland bij de Dienaressen van de Heer (SSVM), de vrouwelijke tak van de Religieuze Familie van het Mensgeworden Woord, een missionaire congregatie. Daar voelde ik me helemaal thuis, een gevoel dat heel moeilijk uit te leggen is. Ik wist dat daar mijn plek was in de grote universele kerk van God.

Ik mocht mijn vormingsjaren in Amerika doorbrengen. Daarna nog twee jaren als assistente van de novicen meesteres in het noviciaat. Toen werd ik in 2017 gevraagd om in Suriname de leiding van de missie over te nemen van Moeder Esperanza. Er zou een kleine verandering plaatsvinden; het Maria Internaat werd toen onze voornaamste apostolaat. Met veel enthousiasme keerde ik terug naar Suriname, als missionaris tussen mijn eigen mensen. Met alle uitdagingen meegeteld kijk ik vol dankbaarheid terug naar hetgeen wij in de afgelopen zeven jaren hebben kunnen realiseren, vooral in de vorming van de vele jonge dames die aan onze zorg zijn toevertrouwd.

Het missionaire avontuur leert dat wanneer God ons roept voor iets nieuws Hij dat doet omdat ons deel in de vorige missie al volbracht is. Daarom kan ik niet zeggen dat er zaken zijn die onafgemaakt achterblijven. Na 28 juni is mijn missie in Suriname voor nu volbracht en begin ik met een nieuwe.

Elke nieuwe missie is een uitdaging, en dat maakt het missionaire leven een avontuur.

Het blijft altijd spannend. De missionaris is bereid waar ook ter wereld zijn of haar krachten te geven voor de opbouw van Gods rijk. Als Surinamers hebben we liever alle Surinamers hier in Suriname om te werken. Maar als de Argentijnen en Ecuadorianen zo dachten hadden we nooit 'Blauwe Zusters' in Suriname. Daarom denk ik met veel liefde en dankbaarheid terug aan moeder Esperanza, Zr. Moshiaj en Zr. Regina die heel moedig de uitdaging hebben aangenomen om hier in ons bisdom de missie te beginnen.

Nu zijn we een stabiele missie en het werk kan gewoon doorgaan. Dat is ook het mooie van een religieuze congregatie; de ene neemt over van de andere en het werk gaat in dezelfde geest door. Ik kan dus met een gerust hart het werk overdragen aan Moeder Bon Secours die in augustus haar missie hier zal beginnen. Zij

draagt het werk over aan mij in Washington, DC. Iets wat niet zo makkelijk voorkomt dat twee oversten precies van plaats verwisselen.

Natuurlijk is Suriname mijn thuis. Hier zal ik op vakantie en familiebezoek komen. Het is makkelijker de Surinamer uit Suriname te halen, dan Suriname uit de Surinamer te halen. Dat is haast onmogelijk. Ik neem dus iedereen mee in mijn hart en mijn gebeden. Zonder de ondersteuning van jullie waren de afgelopen jaren nooit zo fantastisch geweest. Ik reken dus ook op jullie gebeden voor de nieuwe uitdagingen die mij te wachten staan in Amerika. Vergeet een ding niet; de kerk is missionair en de kerk zijn wij!

Tjaipi Lobi!!
Moeder Boomiki foe Karmel Djoe, SSVM

Wat ter tafel komt
— GEBED

ELKE DINSDAG EN DONDERDAG
OM 08.00U

Bid met Zr Gerda Misiedjang
mee en stuur uw intenties in.

Live stream: www.immanuelr.com

Tune In:
95.9 FM

READYTEX
Art Gallery buy art
rent art
exclusive artists

www.readytexartgallery.com
Phone +597 421750 +597 8945911

ROOMS-KATHOLIEK
BISDOM PARAMARIBO
HENCK-ARRONSTRAAT 14, Paramaribo - SURINAME

Donateurs in Nederland kunnen donaties t.b.v.
het RK Bisdom Paramaribo overmaken/storten op
onderstaande rekening op naam van:

Stichting Surinaamse missie
BREDA - NEDERLAND

NL78INGB0000120254

Vormsel data:

- 28 juni 18.00 uur St. Alfonsus
- 30 juni 10.00 uur St. Jozef (Copieweg)
- 6 juli 17.00 uur Heilige Familie
- 12 juli 18.00 uur H.H Petrus en Paulus (scholen)
- 13 juli 17.00 uur Petrus en Paulus (scholen en PK)
- 14 juli 8.00 uur OLV Fatima
- 19 juli 17.00 uur H. Driekoningen
- 21 juli 10.00 uur St. Isidorus (Reeberg)
- 21 aug 18.00 uur H. Driekoningen (volw)
- 24 aug 17.00 uur H. Bernadette (Bernharddorp)
- 19 t/m 24 okt Corneliskondre, Kalebaskreek, Donderskamp
- 14 nov t/m 20 nov vormsel Ligorio/ Semoisie

OP DE VERKOOPTAFEL

FRATER LAMBERTUS BIBLIOTHEEK

Adres: Mgr. Wulfingstraat 2

Openingstijden:

Dinsdag, woensdag, donderdag: 08.00 – 18.00 uur

maandag en vrijdag: 10.00-18.00 uur

Voor info: Jenny Sopawiro, tel. 426092 tst 107

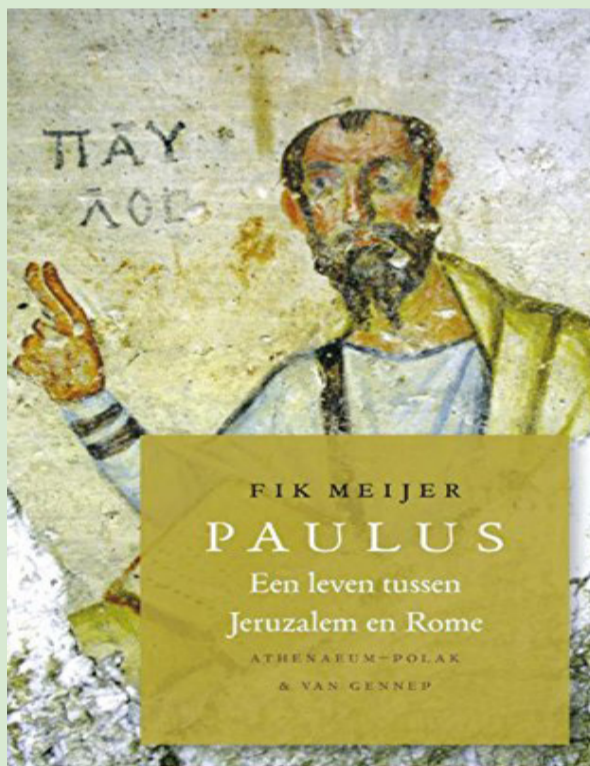
Email: bibliotheek@bisdomparamaribo.org

Fik Meijer Paulus: een leven tussen Jeruzalem en Rome

De schrijver volgt Paulus op zijn reizen van Jeruzalem tot in Rome en mede door zijn kennis van de oudheid presenteert hij het leven en werk van Paulus in de context van de Grieks-Romeinse wereld. Paulus reisde meer dan vijftwintig jaar door de mediterrane wereld om de boodschap van Jezus te verkondigen. Met gevaar voor eigen leven predikte hij het geloof heilig overtuigd van zijn gelijk.

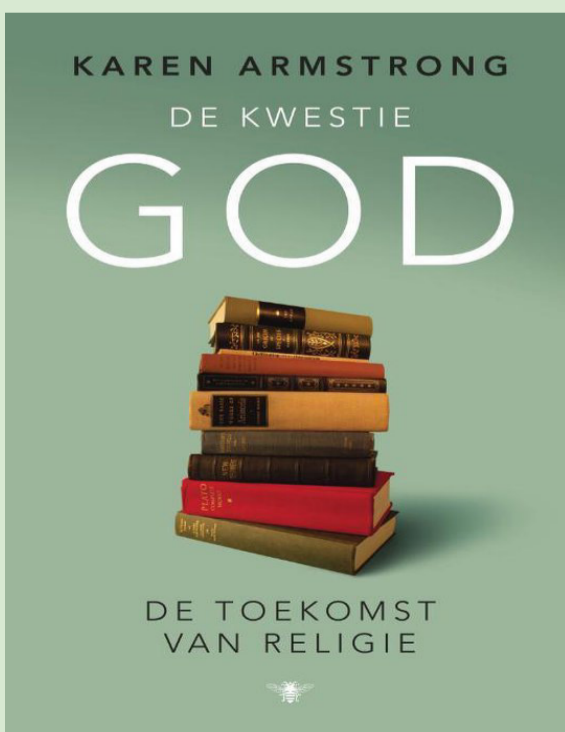
Amsterdam: Athenaeum, Polak & Van Gennep, 2012; 359 blz.
Prijs: Srd 50,=

Karen Armstrong De kwestie God: de toekomst van religie

In dit boek onderzoekt de auteur de rol van godsdienst in het verleden en beschrijft de ontwikkeling ervan in de moderne tijd. Ze brengt de vooroordelen en vooronderstellingen van gelovigen en niet-gelovigen in kaart. Ook gaat ze mogelijkheden na voor een nieuwe manier van geloven. Ze concentreert zich op christendom, jodendom en islam en heeft ook referenties in boeddhisme, hindoeïsme en Chinese spiritualiteit.

Amsterdam: De bezige bij, 2009; 510 blz.
Prijs: Srd 70,=

**Wilt u graag Omhoog
blijven ontvangen?
Help ons en doneer!**

Uw bijdrage kunt u storten op
rekening nr. 10.35.169
bij De Surinaamse Bank t.n.v.
R.K. Bisdom

met vermelding:
DONATIE OMHOOG

Onze hartelijke dank aan degene
die reeds bijdragen.
Elke bijdrage is van harte welkom!

Commentaar op de Lezingen van de 12e Zondag door het Jaar (Jaar B)

Achtergrond van de eerste lezing (Job 38: 1.8-11)

Het boek Job is een diep-filosofisch, maar ook diep gelovig werk, waarin de schrijver worstelt met die moeilijke vraag: waarom treft groot lijden soms hele goede mensen? We voelen aan dat de rechtvaardigheid die heel het bestaan zou moeten dragen, het goede, gedaan door mensen, zegen zou moeten brengen en het kwaad zou moeten straffen. Maar dit lijkt soms niet zo te gaan. Aan de ene kant is het waar dat wij allen onvolmaakte zondige mensen zijn, maar toch: we weten dat er menselijk gesproken ook echt hele goede mensen zijn, en als hen zwaar lijden treft, dan wordt ons mensenhart vaak onrustig. Dit is de centrale vraag in het boek Job. Zijn vrienden gaan zoeken naar verborgen slechte daden van Job, en zeggen hem dat hij schijnbaar niet open en eerlijk naar hen toe is geweest, en dat die verborgen zonden wel de reden moeten zijn voor de ellende en het lijden dat hem nu treft. Maar hier verzet Job zich tegen. Hij kan het lijden niet begrijpen, het maakt hem angstig en onzeker, en dan opstandig en depressief. Maar dan toont God hem de grootsheid van heel de schepping en vraagt Job te vertrouwen dat Hij die dit alles geschapen heeft, ook Job niet zal vergeten. God vraagt Job te durven geloven en zijn vertrouwen te stellen in Gods trouw en genade, ook wanneer je als mens het verloop van het leven niet altijd kan begrijpen.

Eerste lezing: Job 38: 1.8-11

In die tijd begon de Heer, in storm en wind tot Job te spreken: "Waar was je toen de zee haar poorten beukte, onstuimig los wilde breken uit de moederschoot; toen Ik haar kleepte in wolken en hulde in windsels van wolkenlierten; toen Ik haar paal en perk stelde, de poort vergrendelde en zei: Tot hier en niet verder, hier breken uw trotse golven?"

Tussenzang: Psalm 107

Refrein: BRENGT DANK AAN DE HEER, WANT HIJ IS GOEDGUNSTIG, BARMHARTIG IS HIJ ALTIJD.

1. Zij scheepten zich in om de zee op te gaan, om handel te drijven over het water. Zij ondervonden de macht van de Heer, Zijn grootheid boven de kolkende afgrond.
2. Hij sprak en er gierde een stormwind aan, die zweepte de golven op. Ze rezen omhoog en zonken weer neer, ze waren verlamd van ontzetting.
3. Toen riepen zij tot de Heer in hun nood en Hij bevrijdde hen uit hun ellende. Hij deed de storm tot een briesje bedaren en bracht de golven tot rust.

Achtergrond van de tweede lezing (2 Korintiërs 5: 14-17)

Paulus overdenkt in deze passage de betekenis van Christus' liefde, vooral van Christus' liefde die zich toont in Zijn zelfgave aan het kruis. Eens was hij, Paulus, een fanatieke bestrijder geweest van de jonge Kerk. Hij had in Christus een valse profeet gezien en de beweging rondom Hem als een gevaarlijke ondermijning van de Joodse godsdienst en gemeenschap. Maar toen Paulus eenmaal door Christus'

"De storm in de nacht. Schilderij van Rembrandt".

zelfopenbaring aan hem en door de inzichten door de Heilige Geest hem geschonken om de eeuwige betekenis van het kruis te begrijpen, toen had de liefde van Christus Paulus' leven voorgoed veranderd en ook zijn relaties met de medemensen om hem heen.

Tweede lezing: 2 Korintiërs 5: 14-17

Broeders en zusters, de liefde van Christus laat ons geen rust sinds wij hebben ingezien dat één is gestorven voor allen. Maar dan zijn allen gestorven! En Hij is voor allen gestorven opdat zij die leven niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem die ter wille van hen is gestorven en verrezen. Daarom beoordelen wij voortaan niemand meer naar de oude maatstaven. En al hebben wij Christus ooit op zulke wijze beoordeeld, dan nu toch niet meer. Zo is dus wie in Christus is een nieuwe schepping: het oude is voorbij, het nieuwe is al gekomen.

Achtergrond van de evangelielezing: (Marcus 4: 35-41)

Marcus wilt in heel zijn evangelie heel duidelijk in de lezers de vraag oproepen: wie is Jezus eigenlijk? Zo wilt Marcus ons binnenleiden in een ontmoeting en gelovige relatie met de levende Heer. In deze passage gebruikt Marcus taal die aanduidt dat Jezus omgaat met krachten die de storm veroorzaken en

daarmee de levens bedreigen van degenen die in de boot zijn. Jezus bestraft de storm en kalmeert het woeste water. Een terugkerend beeld van de soevereiniteit van God in het Oude Testament, is Gods heerschappij over het water. In het Scheppingsverhaal scheidt God de wateren van elkaar, en kan die oerwateren in het verhaal van de zondvloed weer in hevigheid doen terugkeren om een gewelddadige zondige mensheid weg te vagen. God opent bij de uittocht uit Egypte voor de Hebreeuwse slaven de wateren en redt hen uit de macht van farao. Op vele plaatsen in de psalmen, het boek der spreuken, in Job en bij de profeten, wordt God bezongen als Heerser over de zee en de wind. Zo doet Jezus, de drager van Gods Geest, het werk van God de Vader, door de levensbedreigende machten te overwinnen.

Evangelie: Marcus 4: 35-41

Op een dag tegen het vallen van de avond sprak Jezus tot zijn leerlingen: "Laten we oversteken." Zij stuurden het volk weg en namen Hem mee zoals Hij daar in de boot zat; andere boten begeleidden Hem. Er stak een hevige storm op en de golven sloegen over de boot zodat hij al vol liep. Intussen lag Hij aan de achtersteven op het kussen te slapen. Ze maakten Hem wakker en zeiden Hem: "Meester, raakt het U niet dat wij vergaan?"

Wordt vervolgd op pagina 4

Commentaar op de Lezingen van de 12e Zondag door het Jaar (Jaar B)

Hij stond op, richtte zich met dwingend woord tot de wind en sprak tot het water: "Zwijg stil!" De wind ging liggen en het werd volmaakt stil. Hij sprak tot hen: "Waarom zijt gij zo bang? Hoe is het mogelijk dat ge nog geen geloof bezit?" Zij werden door een grote vrees bevangen en vroegen elkaar: "Wie is Hij toch, dat zelfs wind en water Hem gehoorzamen?"

Overweging:

Vandaag wil ik met u nadenken over "Geloven". Aan de ene kant is het feit dat wij hier luisteren naar deze overweging of deze tekst lezen, juist omdat wij geloven: omdat we geloven in God, geloven in de verlossing die God ons heeft gegeven om ten volle te leven, omdat we geloven in de blijde boodschap van vrede, van goedheid en vreugde. We geloven. Ofwel hebben we dit geloof meegekregen vanaf het begin van ons leven door onze ouders en familie, of we leerden gaandeweg ons leven meer te geloven.

Maar toch...tegelijkertijd zijn we ons ervan bewust – waarschijnlijk wij allemaal zonder uitzondering – dat we ook tekortschieten in ons geloof, dat we vaak ook te weinig leven vanuit ons geloof.

Hier staan de liturgie en de lezingen van deze zondag bij stil. Die vertellen en leren ons, waardoor het geloof in ons leven wordt bedreigd, anders gezegd, wat wij zouden moeten overwinnen, als wij gelovigere mensen willen worden.

Wat zou dat zijn? Wat belemmert ons om gelovigere mensen te worden?

Een eerste antwoord vinden we in de passage die voorafgaat aan onze evangelielezing. Daar vertelt Marcus hoe Jezus de hele dag uitgebreid had gesproken over het Rijk van God, en hoe geloof de sleutel is tot het deel krijgen aan dat Rijk van Gods liefde. Gods liefde, die een eigen groeikracht heeft. God zaait het zaad van het geloof in de harten van alle mensen, en wilt dat alle mensen gelukkig kunnen zijn en kunnen komen tot geloof en liefde. Maar, zegt Jezus, veel van het goede zaad vol groeikracht, door God in de harten der mensen gezaaid, raakt al gauw overwoekerd door distels en dorens, of kan door ondiepe grond niet tot ware vruchtbaarheid komen. Het geloof, zo zegt Jezus dus, krijgt vaak niet de kans stevig het hart van de mens gericht te houden op Gods liefde, op Gods rijk. Jezus benadrukt dan dat de bekoringen van de rijkdom en de zorgen en tegenslagen van het leven, ons geloof onder druk zetten. Ze belemmeren vele mensen in hun relatie tot God. Door de bekoringen van rijkdom en de zorgen en tegenslagen van het leven zijn er velen waarbij hun geloof niet uitgroeit van klein mosterdzaadje tot een grote boom die schaduw en voedsel geeft voor vele vogels, insecten en dieren.

Na die verkondiging over het belang van het geloof, zegt Jezus dan tegen de avond tot Zijn leerlingen: "Laten we naar de overkant gaan". Dit is een uitspraak met een veel diepere betekenis dan de apostelen op dat moment beseffen. Jezus wilt zien of zij niet alleen naar de overkant van het Meer van Galilea zullen gaan, maar of zij ook van ongelooft kunnen oversteken naar 'de overkant', dus naar een

innerlijke houding van geloof.

En zo verlaten ze de veilige plek waar ze die dag hadden doorgebracht en gaan de nacht in. Wanneer het duister is geworden, steekt er een storm op, die het meer doet veranderen in een woeste, ontembare zee. De lezers van Marcus zullen deze diepe symboliek heel goed hebben kunnen aanvoelen. Marcus schreef zijn evangelie in Rome. Hij was een assistent van Petrus en met Petrus meegegaan naar Rome. Daar had de beruchte keizer Nero een bloedige vervolging ontketend tegen de christenen. Vele christenen waren opgepakt en in de grote arena's van Rome, zoals het Colosseum, gewelddadig gedood door gladiatoren, anderen gekruisigd, weer anderen voor hongerige leeuwen gegooid. Ook Petrus stierf in die vervolging de marteldood door kruisiging. Daarom begrepen de lezers van Marcus: dat scheepje dat in de duistere nacht door die heftige storm wild heen en weer werd gegooid, dat stond symbool voor het schip van de Kerk die woelige tijden doormaakte, en misschien wel dreigde te vergaan. Maar daarom staat dat scheepje ook symbool voor het scheepje van ons eigen persoonlijke leven dat in stormachtige tijden is geraakt door ziekte, door werkloosheid, of door huiselijke spanningen of het stuklopen van je huwelijk of relatie, of door andere moeilijke beproevingen.

Maar Christus lijkt te slapen. Zo voelt het dan soms aan! En toch is dat nooit zo, zegt Marcus. Het grootste gevaar voor het geloof blijkt in die nachtelijk storm: het is de angst. Angst verlamt ons geloof. Angst voor ziekte, angst voor confrontatie tijdens grote spanningen in je leven, angst voor de eenzaamheid van het ouder worden, angst voor grote veranderingen, angst voor falen of onbelangrijk worden: er zijn

zovele vormen van angst die ons kunnen doen twifelen aan ons geloof: Is het wel waar? Heeft het bidden wel zin? Heb ik teveel verkeerd gedaan dat deze storm over me heen komt?

Ook Job in de eerste lezing raakte het vertrouwen kwijt in het leven, in God, in gerechtigheid, toen Job alles verloor wat een mens maar kwijt kan raken: gezondheid, werk, rijkdom, de erkenning en waardering van mensen. Ja, zelfs al zijn kinderen zijn hem afgenomen. Job raakte in innerlijke vertwijfeling, in een diepe crisis. Zijn hart verzuchtte: Dit is toch niet eerlijk!! Dit heb ik niet verdiend!

Maar dan spreekt God tot Job. God spreekt tot Job als: zijn Vriend. God toont Job het immense heelal en de grootsheid van de schepping, en daarmee vraagt God aan Job: "laat je angsten los! Durf Mij te vertrouwen. Leg je angsten in Mijn hand en durf vertrouwen dat Ik, die dit ontzagwekkende heelal geschapen heb, je uiteindelijk veilig zal thuisbrengen".

Het geheim van God dat Jezus die nacht in de storm op het Meer van Galilea liet zien, is dit: er is veel in het bestaan dat je niet kunt grijpen, en daarom ook niet kun begrijpen. Alleen door in geloof je over te geven aan God die met je meetrekt in het leven, en je angsten los te laten, vind je te midden van alle stormen van het leven, dat God in al zijn liefde dichtbij je is. Christus is reeds in het scheepje van je ziel, van je diepste zijn. Moge deze overweging ons helpen om de angsten te overwinnen en steeds meer te leven vanuit het gelovig vertrouwen dat God ons door alles heen zal leiden en ons eens thuis zal brengen in de veilige haven van Zijn vreugde.

Over vergeving (deel 2)

Er zijn ongetwijfeld boeken geschreven over dit thema dat Jezus zo nadrukkelijk voor ons benoemde: vergeven doe je in feite altijd, want geestelijk zijn we zelf gebrekkig en zondig, niemand uitgezonderd. Vandaar die uitdaging van Jezus aan die groep die zo graag de overspelige vrouw wilde stenigen, overeenkomstig de wetten van Mozes! En op de opmerking van Jezus dat ze wel mochten stenigen, alleen onder voorwaarde dat ze zelf niks op hun kerfstok hadden. Dat ze zelf een schone lei hadden. Dan pas ja, ga je gang en begin te stenigen! Duidelijke taal van de Meester die ze dachten vast te zetten. En toen, in alle oprechtheid, dropen ze af. Jezus had een gevoelige snaar geraakt. Terecht! En ons daarmee een boodschap gegeven.

Maar in feite zijn we allemaal een beetje haatdragend en wraakzuchtig, willen we allemaal vergelding, terwijl aan ons vergiffenis wordt geschonken voor de fouten die wij ook maken. Als wij die fouten belijden en om vergeving vragen aan onze Heer en Heiland. Vergeef ons onze schulden, zoals wij vergeven aan onze schuldenaren... Zo worden wij klem gezet, worden wij eraan herinnerd dat wij horen te vergeven als wij zelf vergeving zoeken. Het is een zeer moeilijke opgave voor ons gewone stervelingen, omdat

wij in feite van nature niet zo in elkaar zitten. We willen wraak en vergelding, terugbetaling wat ze ons hebben aangedaan, tot de laatste cent!

Het is hier dat Jezus ons ten allen tijde bereid is tegemoet te komen, ons te helpen te doen wat wij bidden. Vergeven is een goddelijk geschenk, durf ik hardop zeggen, een opgaaf waarvoor we onze Maker nodig hebben. In je eentje is het haast niet te doen. Bid om hulp, bid om je bitter hart weer zoet te maken, vraag om geestkracht om die en die vergeving tot stand te brengen en het 'geval' van je af te zetten en verder te gaan met je leven. Het is in de dagelijkse omgang met de Rabbi, door gebed en gefocused zijn op zijn boodschap, dat we vaardig worden in het vergeven. Niet vergeven is rondlopen met een hebi, een last die je geestelijke problemen kan geven. Vergeven en het van je af zetten is leven in vrijheid en blijheid! En laten we eerlijk zijn: Jezus heeft zelf het voorbeeld gegeven. Hangend aan het kruis, op sterven na dood, bad Hij tot zijn Vader: 'Vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen!' Welnu, wat ons te wachten staat? De Rabbi volgen!

Henri Bettencourt

De Geloofwijzer

Maandag 24 juni

Dagtekst

Mt 5,46: Want als je lief hebt wie jou lief heeft, welk loon verdien je dan? Doen de tollenaars dat ook niet?

Overweging

Jongeren rebelleren. Het is hard voor de ouders te weten dat de jeugd geen eerbied heeft voor hetgeen zij zo moeizaam hebben opgebouwd. Voor die jongeren is het onbegrijpelijk waarom volwassenen zo hardnekkig vasthouden aan eigen verworvenheden. Wees echter niet blind voor het goede in mekaar. Iedere generatie heeft haar eigen inzichten, haar eigen moeilijkheden, en ook haar eigen tradities. Iedere generatie heeft recht op haar eigen wereld. Laten we toch plaatsmaken voor elkaar. U, oudere, hebt destijds voor uw idealen gevochten. U heeft welvaart gebracht. Houdt niet eraan vast als aan een nooit voorbijgaande verdienste. Heb vertrouwen in die na u komen. Jij, jongere, geloof in de toekomst, maar ook in het verleden van je voorgangers. We moeten samen blijven breken en bouwen, want het huis op deze wereld is nooit helemaal af! Breken doet pijn en bouwen brengt vreugde.

Gebed

Goede God, ik kom in uw huis, omdat ik deel wil uitmaken van uw kerk. Open mijn hart voor uw Woord, opdat ik het goede in mezelf en in anderen herken en mij inzet voor uw koninkrijk, dat mij beloofd is door Christus, mijn Heer. Amen.

Dinsdag 25 juni

Dagtekst

Mt 5,44: Heb je vijanden lief en bid voor wie je vervolgen.

Overweging

Iemand van wie je houdt of die je respecteert maait je omver door een gemene opmerking of een ondoordachte uitspraak. En daar lig je dan, gewond en bloedend. Misschien waren de woorden bedoeld om je te kwetsen, misschien niet; maar eigenlijk maakt dat niet uit. De wond is diep en de beschadiging zit vanbinnen. Een gebroken hart, verwonde trots, gekwetste gevoelens. Als je wel eens hebt geleden onder de woorden van iemand anders, zal het je goed doen om te horen dat er een balsem is om deze wonden te verzachten. Laat deze woorden uit 1 Petrus 2,23 op je inwerken: 'Hij werd gehoond en hoonde zelf niet ... hij liet het oordeel over aan hem die rechtvaardig oordeelt.' Zie je wat Jezus deed? Hij liet het oordelen over aan God. Hij zocht niet naar vergelding. Hij eiste geen excuus. Misschien verbijsterend, maar Jezus deed het tegenovergestelde; Hij nam het voor zijn tegenstanders op. 'Vader, vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen.' (Lc 23,34).

Gebed

Eeuwige God, door alle tijden heen hebt U mensen bemoedigd en geeft U mensen kracht om boven zichzelf uit te stijgen. Door de mond van profeten hebt U telkens uw trouw toegezegd en ook Jezus wist dat Hij zich geheel op U kon verlaten. Waarom heb ik er dan zo vaak moeite mee mezelf aan U toe te vertrouwen? Sterk mijn geloof en houd mij staande, zo bid ik U vandaag en alle dagen van mijn leven. Amen.

Woensdag 26 juni

Dagtekst

Mt 5,16: Laat zo jullie licht schijnen voor de mensen, opdat ze jullie goede werken zien en jullie Vader in de hemel verheerlijken.

Overweging

Van die oude zieke man moet ik veel leren. Ik heb hem bezocht in de kliniek. Hij zat half recht. Zijn longen zijn kapot, omdat hij jarenlang voor een open vuurtoren heeft gewerkt, zonder masker of enige andere bescherming. Hij heeft vlammen ingeademd en nu hangen rond z'n bed de slangen zuurstof die hem in leven moeten houden. 'Zuurstof', zegt hij, 'dat is toch iets goeds, een echte weldaad.' En ineens denk ik eraan dat ik alle dagen zomaar en gratis van deze weldaad profiteer. Even later glimlacht hij: 'Ik heb hier toch een mooi uitzicht.' Door het venster ziet hij alleen maar de toppen van wat bomen, een paar wolken, een beetje blauwe lucht. 'Die mij hier verzorgen zijn allemaal even goed', zegt hij nog en voor ik wegga: 'Maar ja, het komt allemaal wel goed.' En hij weet evengoed als ik dat zijn kapotte longen nooit meer zullen genezen. Van deze man moet ik veel leren. Hij heeft zelfs in deze uitzichtloze situatie niets verkeerd gezien. Hij zag alleen maar goede dingen. Hoe is 't mogelijk? Deze man moet me leren leven, vooral in dagen dat me alles tegenzit, ofschoon ik over niets echt te klagen hebt.

Gebed

Eeuwige God, ik word dikwijls overweldigd door de gebeurtenissen in de wereld en raak verpletterd onder de harde werkelijkheid. Ik bid U: bevrijd mij van mijn moedeloosheid en van alles wat mij belast. Open mijn oren en mijn hart voor uw boodschap van hoop en nieuwe toekomst en versterk in mij het geloof in uw visioen van een wereld waarin recht en vrede zullen zegevieren, U die mijn God zijt van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

Donderdag 27 juni

Dagtekst

Mt 4,19: Kom achter Mij aan, en Ik zal jullie tot vissers van mensen maken.

Overweging

De wereld heeft dienaren nodig. Mensen zoals Jezus. Hij verkoos het afgelegen Nazaret boven het hoofdpodium in Jeruzalem, de timmerwerkplaats van zijn vader boven een paleis met marmeren pilaren en drie decennia anonimiteit boven een leven in de spotlights. Jezus kwam om te dienen. Hij verkoos gebed boven slaap, de wildernis boven de Jordaan, opvliegende apostelen boven gehoorzame engelen. Als ik had mogen kiezen, had ik mijn team apostelen samengesteld uit cherubim en serafim, of Gabriël en Michaël, ooggetuigen van de reddingsoperatie bij de Rode Zee en het vuur dat neerdaalde op de Karmel. Ik had engelen gekozen. Jezus niet. Hij koos mensen. Petrus, Andreas, Johannes en Matteus. Toen ze bang waren voor de storm, bracht Hij die tot zwijgen. En toen ze op een bruiloft zonder wijn kwamen te zitten en geen voedsel hadden om de menigte te voeden, voorzag Hij hen daarvan.

Gebed

God van liefde, U die van alle mensen houdt, uw

boodschap van bevrijding en barmhartigheid is bestemd voor vriend en vijand. Ik bid U: kom mij tegemoet overall waar ik zoek naar vrede en liefde. Verwarm mijn hart en open mijn ogen voor uw mildheid en liefde. Dat vraag ik U door Jezus, uw Zoon, mijn broeder. Amen.

Vrijdag 28 juni

Dagtekst

Joh 13, 34: Ik geef jullie een nieuw gebod: dat je elkaar liefhebt. Met de liefde die Ik jullie heb toegedragen, moeten jullie ook elkaar liefhebben.

Overweging

Wat is er nu eigenlijk voor nieuws aan dat gebod, elkaar lief te hebben? In het Oude Testament kom je dat gebod toch ook al tegen? Is het dus werkelijk een nieuwigheid. Nee, dat is niet zo. Dit nieuwe gebod is tegelijk ook een oud gebod. Maar waarom dan toch ook nieuw? Omdat het in de mond van Jezus als nieuw klinkt. Het wordt niet zomaar gezegd door de een of andere voorganger, het wordt gezegd door degene die zijn eigen leven gegeven heeft tot verzoening van al onze zonden. Jezus heeft recht van spreken. Jezus kan bij dit gebod naar zichzelf verwijzen. Heb elkaar lief, zoals ook Ik jullie heb liefgehad. Ook vandaag staat dit oude gebod weer als nieuw voor ons. Al heb je het al duizend keer geprobeerd, al is het ook duizend keer mislukt, vandaag vraagt Jezus het je opnieuw: Heb de ander lief, zoals Ik jou heb liefgehad. Wie werkelijk Jezus' liefde kent, ziet de ander met nieuwe ogen.

Gebed

God, Schepper van alle wijsheid, ik dank U voor mijn leven en voor al wat ik kan. Ik dank U voor alle wijsheid en kennis, die U aan mij schenkt. Dat ik blijvend besef dat deze gaven van U afkomstig zijn. Zo bid ik U in naam van Jezus Christus en uit kracht van uw heilige Geest.

Zaterdag 29 juni

Dagtekst: Lc 18,14: Wie zich vernedert zal verheven worden.

Overweging

Het geloof voedt zich aan de bron van de waarheid en put uit haar leven en kracht. Het zal noodzakelijk zijn om de aandacht van de gelovigen opnieuw op het middelpunt van de onthulde waarheid te vestigen: Christus en het leven in Christus. Natuurlijk mag men niet verwachten dat de mensen door de Kerk geestdriftig worden en in de Kerk vreugde aan het geloof beleven, wanneer vragen die eigenlijk van secundaire aard en betekenis zijn, in het middelpunt van de publieke belangstelling komen te staan; en vooral, wanneer zulke vragen aan de gelovigen voorgelegd worden onder voorwendsel van een objectieve en zakelijke argumentatie en met methoden die als instrument misbruikt worden.

Gebed

Machtige God, maar al te vaak hebben we moeite gebeurtenissen te accepteren zoals ze zijn. We vergeten dat U in uw wijsheid en macht steeds het beste met ons voorheeft. Help mij uw tekenen en woorden te verstaan, zodat ik groei in geloof en vertrouwen dat U uw verbond gestand zult doen, vandaag en in de eeuwen der eeuwen. Amen.